

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. juni 2021 blev i sag nr. 95989:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 26/10 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Klagen indsendes idet forsikringsselskabet har afvist at dække klagers tab i forbindelse med tyveri af en af klager leaset bil. Se bilag 'Klage til Ankenævnet for Forsikring'.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

1. Anerkendelse af at tyveriet er dækningsberettiget.
2. Anerkendelse af at den anlagte retssag mod klager er dækningsberettiget."

Klagerens advokat har i brev af 15/10 2020 til nævnet bl.a. anført:

"1. Sagsfremstilling – hvad drejer sagen sig om?

Forsikringstageren leasede en bil igennem en virksomhed.
Forsikringspolice fremlægges som **bilag 1**.

Den 31. marts 2019 blev bilen stjålet fra forsikringstagerens adresse.

Den 1. april 2019 anmeldte forsikringstageren tyveriet til Politiet. Anmeldelseskvitteringen fremlægges som **bilag 2**.

Den 2. april 2019 meddelte Politiet, at sagen ikke ville blive efterforsket. Politiet begrundede afgørelsen med, at de ikke forventede at kunne finde en gerningsmand i sagen. Afgørelsen fremlægges som **bilag 3**.

Den 16. oktober 2019 blev bilen fundet i [udlandet] uden tegn på opbrud.

Den 3. marts 2020 traf If Skadeforsikring afgørelse i sagen. Afgørelsen fremlægges som **bilag 4**. Af afgørelsen fremgår, at If Skadeforsikring ikke vil yde dækning til tyveriet og de hermed forbundne skader. Afgørelsen begrundes væsentligt således:

- At If Skadeforsikring ikke fandt det bevist eller sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et dækningsberettiget tyveri.
- At bilen ikke er brudt op og derfor 'er kørt med rette nøgle til findestedet'.
- At forsikringstageren har ændret forklaring om antallet af nøgler til bilen.
- At forsikringstageren fejlagtigt har oplyst, at han i leasingperioden havde betalt alle forfaldne leasingydelser.

Den 22. april 2020 blev forsikringstageren stævnet af leasingselskabet.

Leasingselskabet stiller krav om betaling af kr. 130.405,40. Kravet udgøres af ubetalte leasingydelser, forholdsmæssige leasingydelser som følge af tyveriperioden, udgifter forbundet med at forsøge at opspore bilen, skader på bilen, overkørte kilometer og forskellige salærer.

Den 16. september 2020 bad jeg If Skadeforsikring om at revurdere sit afslag. Min mail fremlægges som **bilag 5**. Min begrundelse for revurdering var følgende:

- At min klient i forhold til antallet af nøgler må have befundet sig i en erklæringsvildfarelse, såfremt han har angivet, at der kun var én nøgle til bilen. Der var rettelig 2. Min klient kan desuden have misforstået If Skadeforsikrings spørgsmål, idet min klient har dansk som 2. sprog.
- At tyveri af en bil kan ske uden skade på bilen med elektronisk udstyr til omgåelse af bilens startspærre med henvisning til diverse internetartikler.
- At det ikke har relevans for If Skadeforsikrings vurdering, hvorvidt forsikringstageren har betalt leasingydelserne i leasingperioden, da det ikke har relevans for tyveriet.
- At selskabet derfor skulle revurdere, hvorvidt skaden var dækningsberettiget.

Den 28. september 2020 fastholdt If Skadeforsikring sit afslag. Fastholdelsen fremlægges som **bilag 6**. Begrundelsen for fastholdelse var følgende:

- At forsikringstageren udmærket forstår dansk og derfor ikke kan have misforstået If Skadeforsikrings spørgsmål til hændelsen.
- At alle *kendte* metoder for at omgå bilens startspærre efterlader elektroniske aftryk.
- At If Skadeforsikring ikke finder det sandsynligt, at gerningsmændene har haft adgang til professionelt udstyr, der tillader ikke at efterlade elektroniske aftryk.
- At manglende betaling af leasingydelserne udgør et motiv til, at bilen skulle forsvinde.
- At det ikke findes bevist, at skaderne hidrører fra tyveri.

2. Anbringender – hvorfor er afgørelsen af 3. marts 2020 uretmæssig?

2.1 Forsikringstagerens sproglige forståelse:

Det er efter min opfattelse If Skadeforsikring der er nærmest til at dokumentere, at forsikringstageren ikke har misforstået deres spørgsmål, når nu forsikringstageren anfører, at det kan være tilfældet. Dette har If Skadeforsikring ikke dokumenteret. Forsikringstagers ændrede udtalelse om antallet af nøgler ses derfor at skulle lægges til grund for If Skadeforsikrings vurdering i sagen uden forbehold.

2.2 Omgåelse af bilens startspærre:

If Skadeforsikring har anført, at alle kendte metoder for at omgå startspærre efterlader elektroniske aftryk. Samtidig har If Skadeforsikring oplyst, at de ikke finder det sandsynligt, at gerningsmændene var i besiddelse af sådant professionelt udstyr, som efter If Skadeforsikrings opfattelse er nødvendigt, for ikke at efterlade elektroniske aftryk.

Jeg henviser til dommen FED 2015.142 V (herefter dommen). Af dommen fremgår, at forsikrings-selskabets undersøgelsesmand forklarede følgende for retten:

»Han udlæste styreboksen for fejl og fandt ingen fejlkoder (flag). Det er hans opfattelse, at en Megamos ikke kan klones. Den eneste fejllæsning, der blev udlæst, var angående udstødnings-temperaturføleren. Der blev ikke udlæst nogen fejl angående startspærren. Normalt kan man se, om en dør er lirket op, men det har han ikke konstateret.«

Forsikringens undersøgelsesmand var altså af den opfattelse, at der ikke i det nævnte tilfælde kunne ske omgåelse af bilens systemer som påstået af forsikringstageren. Undersøgelsesmanden ses – som If Skadeforsikring i denne sag – at henvise til sin viden om 'kendte metoder'.

Det fremgår af dommen, at skønsmanden forklarede følgende:

»... forklarede bl.a., at det ikke var teknisk muligt at klon startnøglen til bilen i 2009, hvilket først er blevet muligt i 2013.«

Det kan på baggrund heraf udledes, at området for hvad der i kriminel henseende er ladsiggørligt, er plastisk. Hvad der sidste år ikke kunne lade sig gøre, kan måske i år lade sig gøre uden videre.

Dette støttes videre af, at skønsmanden forklarede følgende:

»Der sker løbende en teknisk udvikling på området.«

Skønsmanden forklarede også, at kloning af bilens nøgle kunne ske ved brug af en driverboks. Driverboksen afsatte i 2009 – hvor forsikringsbegivenheden i dommen indtrådte – kun sporadiske fejlkoder. Det betyder dog ingenlunde, at elektronisk udstyr i 2019 også behøver afsætte elektroniske aftryk.

At If Skadeforsikring i denne sag anfører, at de ikke antager, at gerningsmændene har haft adgang til professionelt udstyr, findes ikke at være et holdbart argument. Af skønsmandens forklaring i dommen fremgår følgende:

»[...] en driveboks, som kan købes billigt over internettet, kan bruges til at slå startspærren fra.«

Det lægges derfor til grund, at professionelt udstyr kan erhverves billigt over internettet.

Skønsmanden forklarede desuden:

»Han har i 2013 hos Bosch Danmark deltaget i en test af en VW Passat med en motorstyreboks af mærket Bosch, hvor det hver anden gang lykkedes at starte bilen med en driveboks, uden at det medførte en varig fejlkode. Der var hver gang såkaldte flag svarende til en sporadisk fejlkode, som ville forsvinde efter kortvarig kørsel.«

Det lægges derfor til grund, at selv (aner)kendte bilmærkers startspærre kan omgås, uden at der efterlades elektroniske aftryk af betydning.

Dette skal sammenholdes med, at If Skadeforsikring har anført, at forsikringstagerens manglende betaling af sine leasingydelser er motiv for, at bilen skulle forsvinde. Det er ikke min opfattelse, at If Skadeforsikring kvalificeret kan udtale sig om, om forsikringstageren har haft til hensigt at bortskaffe bilen for egen vindings skyld. Det bestrides, idet forsikringstageren ikke ville modtage forsikringssummen, men tværtimod ville skulle betales til leasingselskabet.

2.3. Skadens omfang:

Der er for forsikringstageren tale om formueskade.

Modpartens krav hidrører – bortset fra de manglende leasingydelsers betaling forinden tyveriet – fra tyveriet. Forsikringstageren har over for leasingselskabet erkendt at ville betale de nævnte leasingydelser som aftalt.

Af bilag 1 fremgår, at If Skadeforsikring dækker skader forbundet med tyveri. Videre fremgår, at If Skadeforsikring yder dækning til retshjælp. Idet skaderne hidrører fra tyveriet, findes If Skadeforsikring at skulle dække modpartens krav mod forsikringstageren fratrukket de leasingydelser, med hvilke forsikringstageren inden tyveriet var i restance.

Desuden findes If Skadeforsikring at skulle dække forsikringstagerens udgifter til sagsførelse i forbindelse med at han er blevet stævnet. Dette væsentligt begrundet i at stævningen af forsikringstageren i al sin væsentlighed skyldes, at modpartens krav væsentligt bygger på krav, som If Skadeforsikring rettelig findes at skulle dække som skader i overensstemmelse med policen i bilag 1."

Selskabet har i brev af 4/12 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen vedrører et anmeldt tyveri af klagers bil sket den 30-31/3 2019. Bilen er kommet til veje den 3. oktober 2019 i [udlandet], hvor politiet fandt bilen aflåst og uden tegn på opbrud.

If har afvist erstatning under den tegnede kaskoforsikring, og bilens ejer [leasingselskab] har rejst krav mod klager om betaling af gæld i henhold til leasingkontrakten.

Twisten vedrører om klager har bevist eller sandsynliggjort, at bilen er forsvundet ved et dækningsberettiget tyveri, og om de rejste krav fra [leasingselskab] er omfattet af kaskoforsikringen.

Sagen mellem klager og leasingselskabet

Søgsmålet fra [leasingselskab] er ifølge stævning, svarskrift og replik opstået, da klager undlod at betale leasingydelser fra 16. november 2018. Leasingkontrakten blev derfor opsagt 30/1 2019. Stævningens påstandsbetrag udgør 130.405,40 kr., hvoraf skader på bilen udgør 18.750 kr.

Kundeforhold

Den 30/5 2017 leasede klager fra [leasingselskab] en ..., og købte samtidig en introforsikring hos If (bilag A). Introforsikringen udløb 1/12 2017. Efter udløb af introduktionsforsikringen valgte klager at købe kaskoforsikring i If med selvrisiko på 5.000 kr. pr. skade. Den gældende police er vedlagt som bilag B.

I november 2018 ophørte klager med at betale leasingydelserne og forsikring på bilen.

Ankenævnet for Forsikring

5.

95989

Klager modtog rykker for manglende betaling af forsikringen den 18. december 2018 og 8. januar 2019.

Den 16/1 2019 aftaler klager at fremtidige betalinger af forsikringen foregår via betalingsservice, hvorfor dækning genetableres, og klager betaler den udestående præmie via BS i marts 2019.

I forbindelse med undersøgelse af sagen, har vi konstateret, at klager er tilknyttet en række selskaber som ..., og flere af disse selskaber, har søgt at indregistrere en række leasingbiler. Overblik over de kendte relationer vedlagt som bilag D.

Sagens omstændigheder

Vi modtog den 1/4 2019 anmeldelse via if.dk af tyveri af den leasede bil.

Ifølge anmeldelsen var bilen stjålet i perioden 30/3 kl. ? – 31/3 2019 kl. 12 fra klagers adresse.

Klager havde den 1/4 2019 anmeldt tyveriet af bilen til politiet.

Den 4/4 2019 talte vi i telefon med klager, hvor sagsbehandler fik uddybet anmeldelsen. Ved denne samtale fortalte klager, at bilen blev stjålet i perioden 30/3 kl. 19:30 og den 31/3 kl. 10:30 fra klagers adresse – Klager forklarede han parkerede bilen dagen før, og næste dag konstaterede en anden end kunden, at bilen var væk uden spor.

Adspurgt til nøgler oplyste han at han havde 1 nøgle og den lå derhjemme.

Den 9/4 2019 ringede vores undersøger ... til klager, for på ny at få uddybet anmeldelsen. Igen spørger vi ind til hvor mange nøgler klager var i besiddelse af, og hvor mange nøgler han fik udleveret sammen med bilen. Igen forklarer klager, at han havde 1 nøgle, og aldrig har fået udleveret mere end 1 nøgle med bilen. Samtalen er mere indgående refereret i bilag E.

17/4 2019 modtog vi brev med tyverierklæring etc. retur fra posten, da den var sendt til forkert adresse. Brevet blev derfor gendelt til kundens korrekte adresse.

20/8 2019 gennemgik vi sagen ved almindelig gennemgang, og kan konstatere vi ikke har hørt fra klager med tyverierklæring mv. – derfor ringer sagsbehandler til klager, der oplyser han ikke har fået vores breve. Vi forsøger på ny at sende tyverierklæring, men af tekniske årsager bruger vores brevsystem på ny klagers gamle adresse, og brevet kommer aldrig frem til klager.

Vi hører ikke yderligere fra klager, ligesom vi på intet tidspunkt i forløbet har hørt fra leasingselskabet.

3/10 2019 modtager vi besked fra Eastoffice ved F&P, der oplyser bilen er fundet i [udlandet].

16/1 2019 får vi at vide, at bilen er beslaglagt, og at bilen er fundet aflåst i [udlandet], og der stilles flere spørgsmål omkring hvad baggrunden for bilens forsvinden er.

16/10 2019 ringer vi derfor til klager

I samtalen med klager den 16/10 2019 oplyser vi, at bilen er fundet, og at vi savner nøgler til bilen. Klager oplyser i den forbindelse af han **har 2 nøgler** til bilen liggende derhjemme, og vi aftaler han skal udlevere dem til vores lokale taksator.

Adspurgt omkring tyveriet husker han ikke rigtig dette længere.

Adspurgt om han har fået krav fra [leasingselskab], oplyser han at han 14 dage efter tyveriet modtog et brev fra selskabets advokat, hvor [leasingselskab] rejste krav fordi bilen var stjålet. Direkte adspurgt oplyste han, at leasingkontrakten ikke var i restance forud for tyveriet. Han havde betalt alle leasingydelser op til den dag, hvor bilen forsvandt.

Opsigelse af Leasingkontrakten

Den 16/10 2019 kontaktede vi [leasingselskab], og oplyste at deres bil var kommet tilveje. I samtalen med [leasingselskab] oplyser leasingselskabet, at klager ikke har betalt sine ydelser på leasingkontrakten op til tyveridagen, og sagen var derfor overdraget til advokat med henblik på at bilen skulle leveres tilbage.

Kontrakten blev jf. stævning imod klager ophævet den 30/1 2019, og de sendte sagen til deres advokat 16/4 2019. Klager talte således usandt, da han til If oplyste, at alle leasingydelser var betalt helt frem til tyveridagen.

Bemærkninger til anbringende om erklæringsvildfarelse

Klagers advokat gør gældende at klager ikke har dansk som førstesprog, hvilken angiveligt skulle være årsagen til, at klager har skiftet forklaring omkring, hvor mange nøgler han havde til bilen.

Det er vores opfattelse, at klagers danskegenskaber er ganske udmærkede. Således evner han på hvad der lyder som flydende dansk, ganske udmærket evner at forklare, hvor bilen holdt parkeret mv.

Vi finder det bl.a. af denne grund ikke, at det er sandsynligt, at klager ikke skulle forstå hvad han sagde, da han svarede på hvor mange nøgler han havde til bilen.

Samtalen med undersøger ..., hvor klager for anden gang fortæller selskabet, at han kun har en nøgle til bilen, er optaget og kan fremlægges for nævnet, hvis nævnet ønsker selv at vurdere klagers dansk kundskaber.

Bilen og startspærre

Bilen er fundet aflåst i det centrale [udlandet] og blev beslaglagt af [udenlandsk] politi.

Efter hjemkomst af bilen, kunne vi konstatere en række mindre ridser og vedligeholdelsesmæssige fejl, hvor af alle undtagen 2 var under kaskoforsikringens selvrisiko. Skaderne er efterfølgende dækket under [leasingselskab] interesseforsikring, og krav for ikke dækkede andel på 18.750 kr. er rejst overfor klager jf. tidligere.

Ingen af de konstaterede skader tjener til at skaffe sig adgang til bilen, eller køre den væk, ligesom der ikke er konstateret spor efter omgåelse af startspærresystemet.

Klagers advokat gør gældende at tyveri af biler med startspærre er muligt, og at det ikke altid sætter sig spor i køretøjets elektronik, og henviser til skønserklæringer afgivet i forbindelse med en retssag gengivet i FED 2015.142 V vedrørende et tyveri i 2009.

Det er korrekt at det er muligt at omgå en startspærre fx ved indkodning af kopinøgler via specialudstyr til den biltype/mærke, som tyvene vil gå efter.

Dette udstyr kan med den rette viden findes på en række primært østeuropæiske hjemmesider. Der findes ikke kendt universaludstyr, der kan omgå alle bilmærker og modelleres startspærre.

Det er også korrekt, at der kontinuerligt sker udvikling af metoder til omgå startspærre. På samme måde udvikler bilfabrikanterne løbende nye startspærresystemer og bilernes øvrige elektroniske systemer, bl.a. for at forhindre tyveri ved omgåelse af startspærren. Der er således stor forskel på hvilke data, der lagres i gamle biler set i forhold til nyere biler, og det varierer fra mærke til mærke og model til model.

Udstyr til omgåelse af startspærre ses typisk til dyre bilmærker og modeller, så som BMW og Mercedes.

Selvom det er muligt at omgå en startspærre, og selvom dette skulle kunne lade sig gøre, uden at kunne se dette i bilens elektronik mv., finder vi det ikke sandsynligt, at tilfældige tyve skal have indkøbt sådant professionelt udstyr, med det formål at køre en 3 år gammel ... til [udlandet] og parkere den aflåst, for herefter at efterlade bilen.

Konklusion

På baggrund af ovenstående finder vi ikke, at klager har bevist eller sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et dækningsberettiget tyveri.

Inkassosagen mellem klager og [leasingselskab] vedrører i alt væsentligt ydelser efter leasingkontrakten, herunder overkørte kilometer. Alene 18.750 kr. af stævningsbeløbet vedrører skader på bilen. Skader der ikke kan henføres til tyveri."

Klagerens advokat har i brev af 27/12 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Bilag D

Jeg hører gerne, hvordan min klients firmahistorik kan have betydning for denne sag, hvor min klient har indgået en aftale med IF som forbruger. Videre ønsker jeg gerne oplyst, hvor længe dokumentet har været opbevaret og påtænkes opbevaret, idet det efter omstændighederne kan være i strid med persondataforordningen.

Efter min opfattelse, er bilag D udtryk for, at IF har inddraget uvedkommende hensyn i deres vurdering af, hvorvidt de ville dække min klients skade.

Bilag E

Indledningsvist bemærkes, at bilag E ikke er en transskription. Såfremt bilaget skal tillægges vægt, er det efter min opfattelse nødvendigt, at den eksakte samtale transskriberes og fremlægges.

Bilag F

Bilaget ses at være interne sagsnotater uden relevans, idet indholdet ikke er nærmere dokumenteret.

Bilag K

IF har angivet følgende:

Jeg kan se vi har fået en henvendelse om tyveri 1/4 2019 og igen 20/8 – men kunden har aldrig sendt reg.att., nøgler eller forklaret tyveriet nærmere – så vi har faktisk ikke betalt noget.

Idet jeg i bilag 5 forklarede tyveriet, ses IF tilsyneladende at bekræfte, at min klient har et pengebeløb til godt. IF ses ved oven for citerede at anerkende sin betalingsforpligtelse.

Bilag L

Den 16. oktober anførte ... fra IF følgende:

Så har jeg undersøgt lidt mere, og der er tale om anmeldelse af et brugstyveri, men tyveriet forekommer mistænkeligt.

Der er i denne sag efter min opfattelse tilsyneladende tale om, at IF søger at vurdere, hvorvidt forsikringstageren har gjort sig skyldig i et strafbart forhold, der kan begrunde, at forsikringstageren ikke kan påberåbe sig forsikringspolisen.

At tyveriet forekommer mistænkeligt, kan ikke komme forsikringstageren til skade. Det er politiets opgave at strafforfølge bedrageri (modsætningsvist: Ikke IF), og i det omfang IF mener, min klient havde forsæt til bedrageri, må de anmelde forholdet frem for at foretage vurderingen selv.

Jeg har i min tidligere klage anført, at tyveri kan ske på flere måder, som tillader gerningsmanden at aflåse bilen efter brug. IF ses at have bevisbyrden for, at det ikke er tilfældet.

Forsikringstageren bestrider at have handlet ansvarspådragende i noget henseende."

Klagerens advokat har i brev af 4/2 2021 til nævnet videre anført:

"Twistens genstand – bevisbyrden

If har anført, at tvisten omhandler, hvorvidt [klageren] har bevist eller sandsynliggjort, at tyveriet er dækningsberettiget.

Det er ganske vist [klageren], der skal bevise, at bilen har været stjålet. Idet sagen har været anmeldt til Politiet – og idet Politiet ikke har betvivlet anmeldelsens retsmæssighed – anses denne betingelse uden videre for opfyldt. [Klageren] har derfor bevist, at bilen har været stjålet. Såfremt If bestrider dette, må If dokumentere det modsatte.

At If ikke finder det sandsynligt, at tyveriet er sket som beskrevet må lægge If til last. If må enten modbevise det angivne hændelsesforløb eller affinde sig med, at hændelsesforløbet er som angivet.

Det kan tænkes, at tyvene har stjålet bilen og herefter har benyttet den, som havde de ejet den. Det er herefter ikke underligt, at den er fundet aflåst i [udlandet], da tyvene jo – selvom bilen er stjålet – næppe vil lade den stå uaf låst og risikere, at den stjæles på ny.

Det fastholdes, at [klageren] hele tiden har haft to nøgler til bilen og at han – såfremt han måtte have givet udtryk for det modsatte – ikke har forstået spørgsmålet korrekt eller ikke har forstået vigtigheden af at angive det eksakte antal. Det skal han naturligvis beklage, såfremt det er tilfældet, men det har ikke relevans for, om bilen har eller ikke har været stjålet.

Eftersom [klageren] har bevist, at bilen har været stjålet, og eftersom forsikringsaftalen dækker tab ved tyveri, er If umiddelbart pligtig at erstatte [klageren] sit tab. Mener forsikringen herefter,

at tabet er uretmæssigt eller selvforskyldt, *er det If, der har bevisbyrden herfor*. Denne bevisbyrde er ikke efter min opfattelse løftet. Tværtimod fremgår det af If's svarskrift, at omgåelse af startspærren kan ske uden at efterlade spor. Tyvene kan altså have omgået startspærren, hvorefter de vil kunne låse og aflåse bilen efter velbefindende – altså på fuldstændig samme vis, som havde de haft den originale nøgle til bilen.

[Klageren] har ikke mulighed for at dokumentere, at startspærren enten er eller ikke er omgået, idet det efter en mellem parterne fælles opfattelse kan gøres uden at efterlade spor. Forsikrings-selskabet er alt andet lige nærmere til at bære risikoen herfor, idet de – idet sådanne tyverier tilsyneladende er kendt hos If – har mulighed for i præmiens fastsættelse af indkalkulere risikoen herfor.

Samlet er det min opfattelse, at If har bevisbyrden for, at bilens startspærre ikke er omgået sporløst som anført. Beviskravet er efter min opfattelse strengt, idet [klageren] ikke har mulighed for at føre modbevis.

Fordringers abstrakte størrelse

[Klageren] har efter ovenstående redegørelse, jf. også tidligere indsendt materiale, et krav mod If. Dette krav er en fordring. Denne fordring påvirkes ikke af [klageren] relationer til tredjemænd, idet fordringen kun består mellem [klageren] og If. Det er med andre ord uden relevans, hvad [klageren] har eller ikke har betalt til leasingselskabet når ikke den skade, If skal dække, har noget med [klageren] eventuelle restancer at gøre. Såfremt If er uenig i dette synspunkt, **opfordres (2)** de til at begrunde dette.

[Klagerens] tidligere forhold

Det ses at være ganske uden betydning for sagen, om [klageren] har været ... i konkursramte selskaber. Denne sag angår [klageren] personligt (altså modsætningsvis ikke [klageren] tidligere virksomheder). If **opfordres (3)** til at anføre, hvor de nævnte oplysninger stammer fra og til hvilket formål, de er indsamlet, idet det ellers ses at stride mod bestemmelsen i databeskyttelseslovens § 5, jf. databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 1, litra a-f ec.

[Klageren] forbeholder sig at indgive klage til Datatilsynet, jf. forordningens artikel 77, jf. databeskyttelseslovens § 27, stk. 1, jf. § 39, stk. 1. Såfremt nævnet tillægger de nævnte oplysninger i bilag D vægt i sin afgørelse til ugunst for [klageren], er det min opfattelse, at [klageren] kan kræve det dermed forbundne tab erstattet af If, jf. databeskyttelseslovens § 40, jf. forordningens § 82.

[Klagerens] krav mod If

If anfører, at alene kr. 18.750 af leasingselskabets krav mod [klageren] skyldes skader på bilen. Herefter anfører If, at skaderne ikke kan henføres til tyveriet. Dette bestrides. Skaderne var der ikke før tyveriet. En forsikringstager er ikke pligtig løbende at fotodokumentere standen af sine forsikrede effekter.

Det må uden videre være sådan, at når en skade anmeldes, lægges det til grund, at skaden hidrører fra den begivenhed forsikringstageren anfører, *medmindre forsikringsselskabet kan bevise noget andet*. Alternativt ville retsstillingen jo være den, at samtlige forsikringsselskabers dækning ydes pr. kulance, hvilket ikke er tilfældet (det er en *kontrakt ydelse*).

De overkørte kilometer er kørt i perioden, bilen har været stjålet. De kan derfor henføres til tyveriet og falder derfor ind under selskabets dækning.

If er derfor pligtig at erstatte [klageren] det tab, han som følge af tyveriet er blevet påført, idet der ikke i policen i så henseende er indsat en ansvarsbegrænsningsklausul (som If uden opofrelse kunne have indført)."

Selskabet har i brev af 16/2 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Skader og overkørte kilometer

... har jf. klagers bilag 9 opgjort skader og fejl til 41.526 kr. + moms.

Opgørelse er inklusive lugtsanering og ikke afleveret bagagerumsdækken – poster, der ikke er kaskoskader.

Skaderne er ligeledes opgjort af If's taksator ved hjemkomst af bilen – kaskoskaderne er opgjort til i alt 38.056,06 kr. + moms.

Taksatorrapporterne over skaderne er lagt op som bilag S.

Vi noterer os, at skaderne ifølge klager alle er sket efter bilen forsvandt.

Hovedparten af skaderne er imidlertid ikke omfattet af kravet fra leasingselskabet mod klager jf. stævningen, da skaderne er dækket af leasingselskabets interesseforsikring.

Skadernes andel af kravet fra leasingselskabet imod klager udgør 18.570 kr.

De fysiske defekter udgør derfor en meget begrænset del af det krav, der er rejst fra leasingselskabet mod klager i anledning af klagers misligholdelse af leasingkontrakten fra november 2018.

Klager har aftalt med leasingselskabet, at han maksimalt å køre 45.000 km i bilen i leasingperioden på 3 år. Dette opgøres forholdsmæssigt af leasingselskabet i forhold til den faktiske periode bilen er leaset, hvor efter leasingkontrakten tillader kørsel uden merpris for 37.500 km i perioden.

Da bilen kommer til veje, har den kørt 83.589 km.

Der er ca. 270 km fra tyveristedet til [udlandet] centrum.

Kravet fra leasingselskabet vedrører, at bilen har kørt 46.089 km mere end aftalt. Dette medfører en forhøjet leasingydelse opgjort efter kontrakten til 67.981,28 kr.

Tyvene skal således ud over den direkte kørsel fra tyveristedet til findestedet have kørt 45.700 km i bilen fra den forsvandt i oktober til politiet undrer sig over den er efterladt i [udlandet] – mere end klager angiveligt har gjort i hele leasingperioden.

For kaskoforsikringen gælder det, at skader opgøres til reparationspris eller handelspris jf. vilkårene pkt. 16, 17 og 18. Forsikringen dækker således ikke leasingydelser eller klagers tab som følge af indgåede kredit- eller leasingaftaler, men derimod selve bilen og de skader der påføres på denne.

Vi bemærker at bilens høje kilometerstand ikke har medført tab i bilens værdi i en størrelsesorden, der svarer til den i leasingaftalen aftalte merpris for overkørte kilometer.

Skulle nævnet imod forventning vurdere, at klager har sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et tyveri, og at samtlige kilometer, som bilen har kørt ud over det aftalte i leasingkontrakten, er foretaget af gerningsmændene, må opgørelse af betydningen heraf for bilens salgsværdi finde sted med bilens ejer.

Om leasingselskabets eventuelle erstatning for bilen, har betydning for leasingselskabets krav imod klager i medfør af den indgåede lejeaftale, er forsikringen uvedkommende.

Bevisbyrden

Klagers advokat skriver om klagers sandsynliggørelse af kravet imod forsikringen, at *'Idet sagen har været anmeldt til Politiet – og idet Politiet ikke har betvivlet anmeldelsens retsmæssighed – anses denne betingelse uden videre for opfyldt'*

Vi er ikke enige i, at klagers bevisbyrde begrænser sig til, om politiet accepterer en anmeldelse, eller foretager efterforskning.

Fra praksis kan vi bl.a. henvise til ankenævnets kendelser 86993, 92462, 94779, 95576 med flere, der klart viser at det ikke er politiets eventuelle efterforskningsskridt, der er afgørende for, om klager har sandsynliggjort, at en bil er forsvundet ved et dækningsberettiget tyveri.

Startspærre og anvendelse

Der er ikke fundet spor, der viser at bilens startspærre er omgået, fx ved indkodning af nye nøgler.

Klagers advokat gør gældende, at det kan tænkes at gerningsmænd har omgået startspærren uden at dette kan ses i bilens computer mv., og herefter benyttet bilen som deres egen. Og at det kunne tænkes, at dette var årsagen til bilen var efterladt aflåst i [udlandet].

Det forekommer usandsynligt, at gerningsmænd stjæler bilen netop som bilens ønsker at sætte sig i besiddelse af bilen, ved omgåelse af startspærre med ny hidtil ukendt teknik, der ikke sætter sig spor i eller på bilen, for her efter kontinuerligt at gentage omgåelsen uden at kode nye nøgler.

Dette formodentligt kostbare nye ukendte udstyr benyttes således angiveligt ikke til berigelses-kriminalitet, hvor bilen forsøges solgt i sin helhed eller som stumper, men til at køre mere end 46.000 km i bilen, for til slut at efterlade bilen aflåst i [udlandet].

Vi bemærker at bilen er fundet forladt/efterladt i [udlandet], og der foreligger ikke oplysninger, der understøtter teorien om, at den kan have været anvendt kontinuerligt af gerningsmændene.

Vi bemærker videre, at omgåelse af en startspærre ikke giver adgang til bilen, og ikke alle teknikker til omgåelse af startspærre medfører, at bilen kan startes mere end én gang.

Klagers erhvervs- og ansættelsesmæssige forhold

I vurderingen af troværdigheden af klagers forklaringer, finder vi det relevant, at klager har tilknytning til en række selskaber, der i hvert fald for en dels vedkommende, har stået for leasing af luksusbiler, og i det hele taget er tilknyttet en række selskaber, der er under konkurs.

Oplysningerne om klagers forbindelser til en række selskaber, fremgår af offentligt tilgængelige kilder.

Herunder stammer de fleste oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister, samt fra offentlige tilgængelige data om domæneregistreringer. Enkelte oplysninger stammer fra vores egne systemer, som Klager har ladet sig registrere i og har givet samtykke til registrering af, da han blev kunde hos If.

Oplysningerne er indsamlet til brug for skadebehandlingen samt i forbindelse med, at Klager oplyste sig som værende kontaktperson for det pågældende firma, da vores assurandør var på stedet.

Samlingen af de offentligt tilgængelige data og egne kundedata er sket i forbindelse med behandlingen af den aktuelle skadesag.

Samlet må vi fastholde, at klagers skiftende forklaringer om antal nøgler, betaling af leasingydelser, fund i bilen mv., medfører at klager ikke har bevist eller sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et tyveri."

Klagerens advokat har i brev af 5/3 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg skal i sin helhed henvise til mine tidligere processkrifter, idet If forsikrings seneste svarskrift giver anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Ad skader og overførte kilometer

Selskabet har henvist til overkørte kilometer i forhold til leasingaftalen, hvortil klager har følgende kommentarer:

Bilen blev stjålet den 31. marts 2019 og først fundet i [udlandet] den 16. oktober 2019.

Det er dog ikke muligt at vide hvorhenne bilen har været inden den kom til [udlandet]. Det fremhæves i den forbindelse, [udlandet] ligger langt væk fra gerningsstedet, hvorfor det har formodningen for sig, at bilen har været brugt til at køre over lange distancer.

Det gøres endvidere gældende, at det på ingen måde kan anses for usandsynligt, at gerningsmændene kan have kørt mere i bilen end klager selv gjorde i sin leasingperiode. Der er tale om en periode på ca. 6 måneder, og modsat klager der alene skulle køre mindre ture i sit nærområde, så kørte gerningsmændene over større distancer, jf. det faktum, at bilen endte helt henne i [udlandet].

Det fastholdes dermed, at klager ikke har kørt de overkørte kilometer i forhold til sin leasingaftale, men at dette er udført af gerningsmændene til tyveriet.

I forhold til forsikringens dækning gøres det gældende, at forsikringen skal betale tabet i bilens værdi som følge af de overkørte kilometer i tyveriperioden samt skaderne på bilen. Klager er enig i, at såfremt leasingydelserne ikke stemmer overens med forringelse af bilens værdi, skal dette ikke dækkes af forsikringen.

Det gøres imidlertid gældende, at 46.089 kilometer medfører en væsentlig forringelse af bilens værdi, hvorfor dette skal erstattes af selskabet.

Ad bevisbyrde

Det fastholdes, at politiets accept af anmeldelsen og efterforskning er et vægtigt moment i vurderingen af, hvorvidt tyveriet er bevist.

Et andet vægtigt moment synes også at være, jf. bl.a. 86993, hvorvidt bilen findes igen tæt på gerningsstedet, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag, jf. ovenfor.

Det fastholdes, at klager på baggrund af sin forklaring og beviserne i sagen har løftet bevisbyrden for, at der er sket et tyveri, som skal dækkes af selskabet. Idet klager har løftet sin bevisbyrde, påhviler det således selskabet en bevisbyrde af fremkomme med beviser for det modsatte, hvilket selskabet ikke har gjort i tilstrækkelig grad.

Ad startspærre

Det bestrides som anført af selskabet, at der skulle være tale om '*ny hidtil ukendt teknik*' til omgåelse af startspærre uden elektroniske spor. Denne type omgåelse er derimod dokumenteret både i retspraksis, jf. FED 2015.142 V, og i øvrigt ved undersøgelser foretaget af andre forsikringselskaber, herunder særligt ..., som har lagt adskillige informationsopslag op vedrørende emnet.

Det fastholdes dermed, at startspærre i sig selv ikke kan udelukke, at bilen er blevet stjålet.

Ad klagers virksomhedsforhold

Det fastholdes, at det er uden betydning for sagen, hvorledes klager har drevet virke. Nævnet bør derfor efter klagers opfattelse helt bortse herfra."

Selskabet har i brev af 26/3 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Det er korrekt at det ikke kan udelukkes, at det er teknisk muligt at omgå en startspærre uden at kode nøgler til bilen eller skifte styreboks, fx ved relay attack på nøglefrie biler. Imidlertid giver et relay attack ikke adgang til kørsel i bilen mere end én gang, hvor efter mere blivende omgåelse af bilens systemer er nødvendige, hvis den skal startes igen. Det forhold at det måske er teknisk muligt at omgå en startspærre uden synlige spor, medfører ikke at det er sandsynligt det har fundet sted.

Klagers advokat mener det er ganske naturligt, at en forsvunden bil kører 45.700 km på få måneder, uden at tyvene gør sig ulejlighed at sikre de kan starte bilen med en nøgle. Vi bemærker at km-forbruget svarer til at tyvene er kørt frem og tilbage mellem tyveristedet og Cape Town i Sydafrika 2 gange. Vi er ikke enige i, at dette er et sandsynligt forløb.

Vi bemærker opsummerende at:

- Klager anmeldte tyveri den 4/4 2019, hvor han anførte han havde 1 nøgle.
- I oktober 2019 udleverer han 2 nøgler.
- Han anførte han havde betalt alle leasingydelser, men leasingkontrakten var opsagt på grund af misligholdelse og leasingselskabet havde bedt klager om at levere bilen tilbage.
- Bilen er fundet aflåst og uden opbrudsmærker eller skader, der kunne tjene til at starte bilen, og der er ikke tegn på, at startspærre er omgået

Samlet finder vi derfor ikke klager har sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et dækningsberettiget tyveri, eller at overkørte km og småskader er en følge af tyveri."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Nævnet har blandt andet modtaget selskabets telefonnotater af 4/4 2019, 9/4 2019 og 16/10 2019, sagsnotater, mailkorrespondance med F&P's østkantor, taksatorrapport af 6/12 2019, stævning af 22/4 2020 og svarskrift af 1/6 2020. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af replik af 7/7 2020 fremgår bl.a.:

"1. PÅSTAND

Den i stævningen nedlagte påstand ændres til følgende:

Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 130.405,40 med tillæg af procesrente på 8,05 % p.a. på følgende måde:

- af kr. 11.100,37 fra den 2. februar 2019 til den 14. marts 2019,
- af kr. 11.605,37 fra den 15. marts 2019 til den 1. november 2019,
- af kr. 37.694,12 fra den 2. november 2019 til den 23. februar 2020,
- af kr. 124.245,40 fra den 24. februar 2020 til den 2. april 2020, og
- af kr. 130.405,40 fra den 3. april 2020.

2. SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Indledningsvist bemærker [leasingselskab] (herefter '[leasingselskab]'), at sagen ikke kunne være anlagt efter retsplejelovens kapitel 44a, som anført af ... (herefter '[klageren]'), idet hovedstolen i stævningen oversteg kr. 100.000, jf. retsplejelovens § 477a, stk. 1.

I henhold til privatleasingaftale nr. ..., leasede [klageren] en ..., 2017, stelnr. ..., reg.nr. ... hos [leasingselskab]. Leasingaftalen fremlægges som sagens bilag 1.

Af leasingaftalen fremgår det, at den månedlige leasingydelse var fastsat til kr. 2.898,75 inkl. moms. Der blev i forbindelse med leasingaftalens indgåelse tillige indgået en serviceaftale.

Af leasingaftalens, punkt E fremgår følgende:

'Leasingtager må maksimalt køre 45.000 km i den aftale leasingperiode, og forholdsmæssigt mindre hvis leasingaftalen bringes til ophør forinden.

(...)

Hvis der køres flere kilometer i perioden end det maksimalt tilladte (overkørte kilometer) betaler leasingtager til leasinggiver 1,48 kr. pr. km inkl. ekstrabetaling til service og vedligeholdelse.'

Den 16. november 2018 fremsendte [leasingselskab] fakturanr. ..., stor kr. 267,87 med forfald den 30. november 2018 vedrørende leasingydelse for perioden 1. november 2018 til 30. november 2018. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 2**.

Den 19. november 2018 fremsendte [leasingselskab] fakturanr. ..., stor kr. 4.017,50 med forfald den 3. december 2018 vedrørende leasingydelse for perioden 1. december 2018 til 31. december 2018. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 3**.

Den 12. december 2018 fremsendte [leasingselskab] fakturanr. ..., stor kr. 3.055,00 med forfald den 2. januar 2019 vedrørende leasingydelse for perioden 1. januar 2019 til 31. januar 2019. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 4**.

Den 18. januar 2019 fremsendte [leasingselskab] fakturanr. ..., stor kr. 3.255,00 med forfald den 1. februar 2019 vedrørende leasingydelse for perioden 1. februar 2019 til 28. februar 2019. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 5**.

[Klageren] betalte ingen af de ovenfor nævnte fakturaer.

Den 30. januar 2019 ophævede [leasingselskab] leasingaftalen, idet [klageren] væsentligt havde misligholdt sine økonomiske forpligtelser ifølge leasingaftalen, og resthæftelsen ifølge leasingaftalen forfaldt derfor til betaling. Ophævelsesskrivelsen fremlægges som sagens **bilag 6**.

Den 13. februar 2019 fremsendte [leasingselskab] fakturanr. ..., stor kr. 505,00 med forfald den 28. februar 2019 vedrørende grøn ejerafgift. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 7**.

Den 14. februar 2019 fremsendte undertegnedes kontor en begæring om umiddelbar fogedforretning til fogedretten i ... (...), idet [klageren] ikke havde tilbageleveret køretøjet frivilligt.

Umiddelbart herefter antog [leasingselskab] en konsulent, ... (herefter '**[konsulent]**') med henblik på at gennemføre en udenretlig, frivillig aflevering af køretøjet. [Konsulent] lykkedes ikke med at finde køretøjet, og måtte derfor afslutte sin eftersøgning af køretøjet med uforrettet sag. Omkostningerne forbundet med dette arbejde androg kr. 4.620,00, jf. fakturanr. ... af 16. oktober 2019. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 8**.

Fogedforretningen blev oprindeligt berammet til den 12. august 2019. Idet der ikke kunne ske forkyndelse over for [klageren], blev fogedforretningen omberammet til den 28. november 2019.

I mellemtiden fik forsikringsselskabet IF i oktober 2019 informationer om, at køretøjet var fundet i [udlandet]. Køretøjet blev i den forbindelse bragt til Danmark den 7. november 2019. Fogedsagen blev efterfølgende tilbagekaldt fra fogedretten i ..., idet [leasingselskab] nu var blevet bragt i besiddelse af køretøjet.

Den 18. november 2019 blev bilen gennemgået af ... ved ... godkendt Check-in. Bilen blev i overensstemmelse med leasingaftalens almindelige betingelsers § 15 gennemgået for eventuelle skader, mangler mv., hvorefter ... udarbejdede en tilstandsrapport. Tilstandsrapporten fremlægges som sagens **bilag 9**.

Af tilstandsrapporten fremgår det, at der er konstateret skader samt manglende service, sommerdæk og nøgler. [Leasingselskab] krav som følge heraf blev – sammen med et ...-Check-in gebyr – opgjort til kr. 43.026,00. [Leasingselskab] interesseforsikringen ved [andet forsikringsselskab] dækkede alene en del af skaderne, hvorfor [leasingselskab] den 24. januar 2020 fremsendte fakturanr. ..., stor kr. 18.570,00 vedrørende den udækkede del af skaderne. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 10**.

Det fremgår ligeledes af tilstandsrapporten, at køretøjet havde kørt i alt 83.589 kilometer. Dette er ifølge leasingaftalens punkt E en overskridelse med 46.089 kilometer. [Leasingselskab] frem-

sendte på baggrund heraf fakturanr. ... af 17. januar 2020, stor kr. 67.981,28 med forfald den 31. januar 2020. Fakturanr. ... fremlægges som sagens **bilag 11**.

2.1 Opgørelse af påstandsbeløbet

[Leasingselskab] krav fremkommer således:

TEKST	BELØB	BILAG
Fakturanr. ...	Kr. 267,87	2
Fakturanr. ...	Kr. 4.017,50	3
Fakturanr. ...	Kr. 3.055,00	4
Fakturanr. ...	Kr. 3.255,00	5
Forholdsmæssige leasingydelser	Kr. 26.088,75	
Fakturanr. ... – Grøn ejeravgift	Kr. 505,00	7
Omkostninger i forbindelse med forsøg på tilbagetagelse af køretøj, [konsulent]	Kr. 4.620,00	8
Fakturanr. ... – Slutopgørelsen	Kr. 18.570,00	10
Fakturanr. ... – Overkørte kilometer	Kr. 67.981,28	11
Rekvissionssalær	Kr. 400,00	
Fogedgebyr	Kr. 300,00	
Inkassosalær for tilbagetagelsesforretningen	Kr. 4.500,00	
Inkassogebyr	Kr. 100,00	
I alt	Kr. 130.405,40	

2.1.1 Forholdsmæssige leasingydelser

Efter ophævelsen af leasingaftalen den 30. januar 2019 har [klageren] haft rådighed over køretøjet i perioden 30. januar 2019 frem til [leasingselskab] modtagelse af bilen i november 2019. Idet der er medtaget restancer til og med februar 2019, beregnes der forholdsmæssige leasingydelser fra marts 2019 til november 2019, i alt 9 måneder.

Den forholdsmæssige leasingydelse kan herefter beregnes på følgende måde:

*Kr. 2.898,75 (leasingydelse pr. måned inkl. moms) * 9 måneder = kr. 26.088,75 inkl. moms.*

2.1.2 Overkørte kilometer

Overkørte kilometer udregnes på følgende måde:

TEKST	VÆRDI	BILAG
Leasingaftalens faktiske løbetid i antal måneder	36	1
Tilladt antal kørte kilometer i hele leasingperioden	45.000	1
Tilladt antal kørte kilometer pr. måned (45.000/36)	1.250	
Tilladt antal kørte km. pr. dag (1.250/30)	41,67	
Tilladt antal kilometer i leasingaftalens faktiske løbetid (30 måneder * 1.250)	37.500	
Antal kørte kilometer i leasingaftalens faktiske løbetid	83.589	9
Difference (83.589-37.500)	46.089	

Betaling for overkørte kilometer (1,18*46.089) + moms, i alt kr.	67.981,28	11
--	-----------	----

3. ANBRINGENDER:

Til støtte for den af [leasingselskab] nedlagte påstand gøres det gældende, at der er indgået en bindende og gyldig leasingaftale mellem parterne, og at [klageren] hæfter for det påstævnte beløb i henhold til leasingaftalens bestemmelser herom.

3.1 Restancer

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig at betale forfaldne leasingydelser, jf. leasingaftalens § 13.

3.2 Forholdsmæssige ydelser

[Leasingselskab] gør gældende, at [klageren] er pligtig at betale de forholdsmæssige ydelse som anført under afsnit 2.1.1, idet [klageren] rådede over det leasede aktiv efter ophævelsen af leasingaftalen.

3.3 Grøn ejerafgift

Det gøres gældende, at [klageren] som bruger af køretøjet hæfter for betaling af grøn ejerafgift, jf. leasingaftalens punkt C og leasingaftalens § 4.

Ifølge brændstofforbrugsafgiftslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., hæfter den registrerede ejer, [leasingselskab], og bruger, [klageren], in solidum for periodiske afgifter over for SKAT. I det interne forhold mellem leasinggiver og leasingtager er det imidlertid alene leasingtager, der hæfter for periodiske afgifter, jf. leasingaftalens punkt C og leasingaftalens § 4, hvorefter leasingtager er pligtig at betale de afgifter, der er en følge af brugen af bilen.

3.4 Omkostninger ved forsøg på tilbagelevering af køretøj

Det gøres gældende, at [klageren] hæfter for omkostningerne i forbindelse med [leasingselskab] forsøg på at tilbagetage køretøjet, jf. leasingaftalens § 15, idet [klageren] ikke frivilligt tilbageleverede køretøjet i forbindelse med leasingaftalens ophævelse.

Konsulentomkostninger på kr. 4.620,00 er medtaget i opgørelsen i overensstemmelse med leasingaftalens almindelige betingelsers § 15, hvoraf det fremgår, at leasingtager skal afholde samtlige omkostninger, der er forbundet med afleveringen af bilen.

3.5 Slutopgørelsen

3.5.1 Skader

[Leasingselskab] gør gældende, at [klageren] hæfter for skaderne på køretøjet.

Det følger af leasingaftalens almindelige betingelser § 10, at leasingtager bærer risikoen for køretøjets ødelæggelse, forringelse, beskadigelse eller bortkomst fra leveringstidspunktet og indtil leasingbilen er tilbageleveret til leasinggiver.

Det følger videre af leasingaftalens almindelige betingelser § 10, at hvis leasingbilen ødelægges, forringes, beskadiges eller bortkommer – uanset af hvilken årsag – skal leasingtager straks underrette leasinggiver herom, og hvis leasingbilen kan repareres, påhviler det leasingtager for egen regning at istandsætte denne.

3.5.2 ...-Check-in gebyr

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig at betale ...-check-in gebyr i forbindelse med returneringen af det leasede køretøj, jf. leasingaftalernes pkt. c.

3.5.3 Registreringsattest

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig til at betale for rekvirering af ny registreringsattest, jf. leasingaftalens punkt c.

3.6 Overkørte kilometer

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig at betale for overkørte kilometer i medfør af leasingaftalens punkt E, hvoraf det fremgår, at leasingtager maksimalt må køre 45.000 kilometer og forholdsomt mindre, hvis leasingaftalen bringes til ophør forinden.

3.7 Rekvisitionssalær og fogedgebyr

[Leasingselskab] gældende, at [klageren] er pligtig til at betale et rekvisitionssalær samt fogedgebyr forbundet med den udenretlige fogedforretning, idet leasinggiver har lidt et tilsvarende tab, jf. leasingaftalens § 14.

3.8 Inkassosalær

Det gøres gældende, at [leasingselskab] er berettiget til at medtage et inkassosalær på kr. 4.500,00 i forbindelse med [leasingselskab] advokats arbejde og omkostninger forbundet med den udenretlige fogedforretning. Omkostningerne er opkrævet i overensstemmelse med landsræspræsidenternes takster på daværende tidspunkt.

3.9 Inkassogebyr

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig at betale inkassogebyr, jf. rentelovens § 9b, stk. 1, 2. pkt.

3.10 Renter

[Leasingselskab] gør gældende, at [klageren] hæfter for renter i medfør af rentelovens §§ 3, stk. 1 og 2, hvorved leasingtager pålægges morarente hhv. dagen efter forfaldsdagen og 30 dage efter fremsættelse af anmodning om betaling.

Det gøres gældende, at [klageren] er pligtig at betale procesrente i medfør af rentelovens § 5, stk. 1."

Af forsikringsbetingelserne for bilforsikring fremgår bl.a.:

"DÆKKER

8.1

KASKO

Skade, der påføres det forsikrede køretøj, samt tab af køretøj ved tyveri og røveri.

...

16. REPARATION ELLER KONTANT BELØB

Selskabet kan enten erstatte den skete skade med et kontant beløb eller lade køretøjet reparere.

17. ERSTATNINGSGØRELSE

17.1 KONTANT ERSTATNING

Såfremt selskabet afgør skaden ved kontant betaling, ansættes erstatningen til det beløb, et køretøj (eller dele hertil) af tilsvarende stand normalt ville kunne anskaffes for, mod kontant betaling. Det samme gør sig gældende, hvis køretøjet (eller dele hertil) ved tyveri eller røveri, ikke er fundet inden 28 dage efter, at selskabet har modtaget en skriftlig skadeanmeldelse. Det skaderamte køretøj tilfalder selskabet. De 28 dage regnes fra anmeldelsen til politiet, hvis denne ligger senere end anmeldelsen til lf.

...

18. REPARATION

...

18.2 REPARERES HVIS MULIGT

Køretøjet skal, i det omfang det er muligt, repareres.

...

18.4 FORRINGELSE AF HANDELSVÆRDI

En eventuel forringelse af køretøjets handelsværdi som følge af reparation erstattes ikke."

Af 'Vilkår for retshjælpforsikring' 2016 fremgår bl.a.:

"3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

5. Hvilke tvister er ikke dækket

Følgende tvister er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

...

5.8 Inkassosager mod sikrede

Forsikringen dækker dog, hvis der er berettiget tvivl om fordringens eksistens og/eller størrelse.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 1/4 2019, at hans leasede bil blev stjålet fra hans adresse mellem den 30/3 2019 og den 31/3 2019. Bilen blev fundet i udlandet i oktober 2019, hvorefter bilen blev bragt til leasingselskabet. Bilen blev gennemgået for skader mv. På baggrund heraf opgjorde leasingselskabet et krav på 43.026 kr., hvoraf leasingselskabets interesseforsikring har dækket en del af skaderne. Den udækkede del udgjorde herefter 18.570 kr.

Ankenævnet for Forsikring

20.

95989

Den 22/4 2020 blev klageren stævnet af leasingselskabet. Leasingselskabet har nedlagt påstand om betaling af 130.405,40 kr. Kravet vedrører ubetalte leasingydelser i perioden fra den 1/12 2018 til den 28/2 2019, forholdsmæssige leasingydelser fra marts 2019 til november 2019, grøn ejeravgift, omkostninger i forbindelse med forsøg på tilbagetagelse af køretøj, skader på bilen, herunder Check-in gebyr og ny registreringsattest, overkørte kilometer og forskellige salærer og gebyrer. Leasingselskabet ophævede den 30/1 2019 leasingaftalen, idet klageren undlod at betale leasingydelser.

Klageren kræver, at selskabet anerkender tyveriet og den anlagte retssag mod ham som dækningsberettiget. Han har anført, at "Idet skaderne hidrører fra tyveriet, findes If Skadeforsikring at skulle dække modpartens krav mod forsikringstageren fratrukket de leasingydelser, med hvilke forsikringstageren inden tyveriet var i restance. Desuden findes If Skadeforsikring at skulle dække forsikringstagerens udgifter til sagsførelse i forbindelse med at han er blevet stævnet. Dette væsentligt begrundet i at stævningen af forsikringstageren i al sin væsentlighed skyldes, at modpartens krav væsentligt bygger på krav, som If Skadeforsikring rettelig findes at skulle dække som skader i overensstemmelse med policen i bilag 1".

Tyveri

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at bilen forsvandt ved et dækningsberettiget tyveri, eller at overkørte km og småskader er en følge af tyveri. Selskabet har anført, at "• Klager anmeldte tyveri den 4/4 2019, hvor han anførte han havde 1 nøgle. • I oktober 2019 udleverer han 2 nøgler. • Han anførte han havde betalt alle leasingydelser, men leasingkontrakten var opsagt på grund af misligholdelse og leasingselskabet havde bedt klager om at levere bilen tilbage. • Bilen er fundet aflåst og uden opbrudsmærker eller skader, der kunne tjene til at starte bilen, og der er ikke tegn på, at startspærre er omgået".

Selskabet har videre anført, at selskabet efter hjemkomst af bilen kunne konstatere en række mindre ridser og vedligeholdelsesmæssige fejl, hvoraf alle undtagen 2 var under kaskoforsikringens selvrisiko, og at skaderne ikke kan henføres til tyveriet.

Klageren har anført, at han kan have misforstået selskabets spørgsmål i forhold til antallet af nøgler eller ikke forstået vigtigheden af at angive det eksakte antal, at tyveri af en bil kan ske uden skade på bilen med elektronisk udstyr til omgåelse af bilens startspærre, og at det ikke har relevans for selskabets vurdering, hvorvidt klageren har betalt leasingydelserne i leasingperioden, da det ikke har relevans for tyveriet. Han har videre anført, at skaderne på bilen ikke var der inden tyveriet, og at de overkørte kilometer er kørt i perioden, hvor bil har været stjålet, og derfor kan henføres til tyveriet og har medført en væsentlig forringelse af bilens værdi. Selskabet skal erstatte det tab, som han har haft som følge af tyveriet.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er sket et dækningsberettigende tyveri af bilen. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at bilen var monteret med startspærre, hvilket vanskeliggør tyveri, og som minimum forudsætter anvendelse af specialudstyr. Nævnet har videre lagt vægt på, at klageren var i besiddelse af begge nøgler til bilen, og at bilen blev fundet parkeret og aflåst i udlandet. Disse forhold medfører efter nævnets opfattelse, at eventuelle tyve skal forberede og afvikle tyveriet på ressourcekrævende og avanceret vis. Nævnet finder, at det er påfaldende, hvis tyvens interesse alene var at tilegne sig bilen for herefter at køre rundt i bilen og efterlade den aflåst i udlandet.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke havde betalt leasingydelser for perioden fra den 1/11 2018 til den 28/2 2019, og at leasingelskabet ophævede leasingaftalen den 30/1 2019 og bad klageren om at tilbagelevere bilen.

Ankenævnet for Forsikring

22.

95989

Nævnet finder, at klageren i øvrigt ikke har bevist dækningsberettigende skader påført bilen forud for det anmeldte tyveri. Herudover finder nævnet, at de af klageren øvrige rejste krav er begrundet i leasingaftalen og ikke er dækningsberettigende over kaskoforsikringen.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Retshjælpsdækning

Selskabet har anført, at "Inkassosagen mellem klager og [leasingselskab] vedrører i alt væsentligt ydelser efter leasingkontrakten, herunder overkørte kilometer. Alene 18.750 kr. af stævningsbeløbet vedrører skader på bilen. Skader der ikke kan henføres til tyveri".

Det fremgår af "Vilkår for retshjælpsforsikring" 2016, at forsikringen ikke dækker "Inkassosager mod sikrede. Forsikringen dækker dog, hvis der er berettiget tvivl om fordringens eksistens og/eller størrelse".

Nævne finder, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til den anlagte inkassosag mod klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at retshjælpsforsikringen ikke dækker inkassosager, og at klageren ikke har bevist, at der er berettiget tvivl om fordringens eksistens og/eller størrelse. Nævnet har også lagt vægt på, at det af leasingselskabet rejste krav er begrundet i leasingaftalen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

23.

95989

Svend Bjerg Hansen